

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.8.2011
SEK(2011) 1009 wersja ostateczna

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

Towarzyszący dokumentowi:

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w zakresie elektronicznej identyfikacji
bydła i uchylające przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny**

{KOM(2011) 525 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 1008 wersja ostateczna}

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

towarzyszące dokumentowi:

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła i skreślające przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny

1. WSTĘP

W komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego (COM (2009)544) „Program działań na rzecz zmniejszenia obciążenia administracyjnego w UE” rozporządzenie (WE) nr 1760/2000, a w szczególności jego przepisy dotyczące identyfikacji bydła i dobrowolnego etykietowania wołowiny, opisano jako określające „obowiązki dotyczące informowania o szczególnym znaczeniu, jeżeli chodzi o obciążenia nakładane na przedsiębiorstwa”. W przedmiotowym rozporządzeniu ustanowiono system identyfikacji i rejestracji bydła oraz etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (w tym dobrowolnego etykietowania) i zawiera przepisy dotyczące podwójnych kolczyków, rejestrów gospodarstw, paszportów bydła oraz krajowych skomputeryzowanych baz danych.

W kontekście kryzysu związanego z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) w 1997 r. wzmocniono wspólnotowe przepisy dotyczące identyfikacji i identyfikowalności bydła, wprowadzając identyfikację przy użyciu zwykłych kolczyków. Stopień rozwoju technicznego systemu identyfikacji elektronicznej nie był wówczas wystarczający, aby możliwe było jego wprowadzenie, jednak w ciągu ostatnich 10 lat został on znacznie ulepszony. System identyfikacji elektronicznej wykorzystujący identyfikację radiową umożliwił między innymi szybszy i dokładniejszy odczyt indywidualnych kodów zwierząt bezpośrednio w systemie przetwarzania danych (zapewniając tym samym szybszą identyfikowalność potencjalnie zakażonych zwierząt i zakażonej żywności). Powoduje to zmniejszenie kosztów pracy związanych z odczytem ręcznym, ale jednocześnie zwiększenie kosztów wyposażenia. W związku z tym obowiązujące prawodawstwo dotyczące identyfikacji bydła nie odzwierciedla najnowszych zmian technologicznych.

Ogólne cele przedmiotowego wniosku, jeżeli chodzi o *identyfikację zwierząt*, są następujące:

1. zwiększenie konkurencyjności sektora;
2. zmniejszenie obciążenia administracyjnego oraz uproszczenie procedur związanych z paszportami zwierząt i z rejestrami gospodarstw;
3. zapewnienie lepszej ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego za pomocą szybszego i dokładniejszego systemu identyfikowalności bydła.

Ogólny cel w zakresie *dobrowolnego etykietowania wołowiny* dotyczy:

1. zmniejszenia zbędnego obciążenia administracyjnego w odniesieniu do etykietowania wołowiny.

2. WARIANTY STRATEGICZNE

W niniejszym sprawozdaniu przeanalizowano różne warianty strategiczne dotyczące elektronicznej identyfikacji bydła i etykietowania wołowiny:

2.1 Elektroniczna identyfikacja bydła

WARIANT 1: „BRAK DZIAŁAŃ” (LUB UTRZYMANIE STANU OBECNEGO) (SCENARIUSZ ODNIESIENIA):

Brak zmian w obecnie obowiązujących przepisach oznaczałoby, że bydło nadal identyfikowano by za pomocą dwóch zwykłych widocznych kolczyków oraz że nie nastąpiłoby zmniejszenie obciążenia administracyjnego. Obowiązujące ramy prawne nie zabraniają państwom członkowskim dobrowolnego stosowania identyfikatorów elektronicznych, lecz musi się to odbywać dodatkowo w stosunku do stosowania urzędowych widocznych kolczyków. Z uwagi na fakt, że nie ustanowiono żadnych zharmonizowanych norm technicznych UE, w różnych miejscach mogłoby dochodzić do stosowania różnego rodzaju identyfikatorów i czytników elektronicznych, wykorzystujących fale radiowe o różnej częstotliwości.

WARIANT 2: SYSTEM DOBROWOLNY Z DWOMA PODWARIANTAMI: W ramach WARIANTU 2 system identyfikacji elektronicznej zostanie wprowadzony jako narzędzie urzędowej identyfikacji. W ramach wariantu 2 państwo członkowskie nie mogłoby wybrać scenariusza „brak działań”. Państwa członkowskie UE mogą podjąć decyzję o wprowadzeniu obowiązkowej identyfikacji elektronicznej na ich terytoriach (WARIANT 2A) lub o pozostawieniu rolnikom możliwości decyzji o jej wprowadzeniu (WARIANT 2B). W przypadku wyboru tego wariantu niezbędne byłoby ustanowienie zharmonizowanych norm technicznych w zakresie identyfikacji elektronicznej i sprzętu do odczytu na poziomie UE (inaczej niż w przypadku wyboru wariantu 1). Normy te nie będą jednak wykaczały poza międzynarodowe normy ISO.

Wariant 2a: Wprowadzenie identyfikacji elektronicznej jest dobrowolne na poziomie UE; **poszczególne państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wprowadzeniu systemu obowiązkowego na ich terytoriach.** W państwie członkowskim, które podejmuje decyzję o wprowadzeniu *systemu obowiązkowego*, miałyby zastosowanie taki sam obowiązek, jaki wynika z zastosowania WARIANTU 3 (w ramach którego każdą sztukę bydła identyfikuje się za pomocą jednego zwykłego widocznego kolczyka ORAZ jednego identyfikatora elektronicznego – kolczyka lub kapsułki ceramicznej). W państwie członkowskim, które podjęło decyzję o wprowadzeniu *systemu dobrowolnego*, bydło mogłoby być identyfikowane za pomocą:

1. dwóch zwykłych kolczyków, lub
2. jednego zwykłego kolczyka ORAZ jednego urzędowo zatwierdzonego identyfikatora elektronicznego (tj. kolczyka elektronicznego lub kapsułki ceramicznej).

Wariant 2b: Wprowadzenie identyfikacji elektronicznej jest dobrowolne na poziomie UE; **poszczególne państwa członkowskie nie mają możliwości podjęcia decyzji o wprowadzeniu systemu obowiązkowego.** W ramach systemu dobrowolnego bydło mogłoby być identyfikowane za pomocą:

1. dwóch zwykłych kolczyków, lub

2. jednego zwykłego widocznego kolczyka ORAZ jednego urzędowo zatwierdzonego identyfikatora elektronicznego (tj. kolczyka elektronicznego lub kapsułki ceramicznej).

WARIANT 3: SYSTEM OBOWIĄZKOWY

Każdą sztukę bydła identyfikuje się za pomocą jednego zwykłego widocznego kolczyka ORAZ jednego identyfikatora elektronicznego (kolczyka lub kapsułki ceramicznej). W odróżnieniu od wariantu 1 omawiany wariant wymagałby ustanowienia obowiązków prawnych na poziomie UE odnośnie do identyfikacji elektronicznej i sprzętu do odczytu, które nie wykraczałyby poza zakres międzynarodowych norm ISO.

Tabela 1: Zestawienie środków urzędowej identyfikacji jednej sztuki bydła z podziałem na warianty

	Wariant 1 Scenariusz „brak działań”	Wariant 2 DOBROWOLNY „PC UE może podjąć decyzję o wprowadzeniu systemu obowiązkowego” 2A	Wariant 2 DOBROWOLNY „zainteresowane strony mogą dobrowolnie wybrać system identyfikacji elektronicznej” 2B	Wariant 3 „Obowiązkowy na poziomie UE”
Zwykły kolczyk	2	1 (dla PC UE, które podjęły decyzję o wprowadzeniu systemu obowiązkowego) 2/1 (dla PC UE, które wybrały wariant 2B)	1 (dla tych, którzy chcą stosować identyfikację elektroniczną)/ 2 (dla tych, którzy nie chcą stosować identyfikacji elektronicznej)	1
Transponder elektroniczny (kolczyk lub kapsułka ceramiczna)	0	1 (dla PC UE, które podjęły decyzję o wprowadzeniu systemu obowiązkowego) 1/0 (dla PC UE, które wybrały wariant 2B)	1 (dla tych, którzy chcą stosować identyfikację elektroniczną)/ 0 (dla tych, którzy nie chcą stosować identyfikacji elektronicznej)	1

2.2 Dobrowolne etykietowanie wołowiny

W odniesieniu do kwestii dobrowolnego etykietowania wołowiny przeanalizowano dwa różne scenariusze:

WARIANT 1 – brak działań (scenariusz odniesienia): brak zmian w obowiązującym systemie;

WARIANT 2 – zniesienie dobrowolnego etykietowania wołowiny. W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 skreślone zostałyby szczegółowe przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny.

3 ANALIZA WARIANTÓW

3.1 Elektroniczna identyfikacja bydła

Niniejszą analizę przeprowadzono w oparciu o trzy źródła: (i) badanie zewnętrzne ukończone w 2009 r.¹; (ii) dane przedstawione przez właściwe organy państw członkowskich oraz (iii)

¹ Study on the introduction of electronic identification (EID) as official method to identify bovine animals within the EU (Analiza dotycząca wprowadzenia identyfikacji elektronicznej jako urzędowej metody identyfikowania bydła w UE): http://ec.europa.eu/food/animal/identification/bovine/docs/EID_Bovine_FinalReport_04062009_en.pdf.

dane zgromadzone podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami. Wyniki analizy pokazują, że bezpośrednie koszty i korzyści nie są rozłożone równomiernie w łańcuchu żywnościowym. Koszty, które są związane głównie z wyposażeniem (w transpondery i czytniki), zasadniczo ponoszą rolnicy. Pełne korzyści finansowe wynikające ze stosowania urządzenia elektronicznego (na przykład z wczesnego odczytu elektronicznego na etapie przywozu do gospodarstwa) czerpią dalsi uczestnicy łańcucha żywnościowego (np. targi, miejsca gromadzenia i rzeźnie). Ponadto właściwe organy korzystają z faktu, że wszystkie dane mogą być automatycznie skomputeryzowane, co obniża koszty pracy. Z badania wynika, że preferowanym wariantem byłby wariant polegający na dobrowolnym wprowadzeniu identyfikacji elektronicznej w sektorze bydła na podstawie zharmonizowanych norm (2A).

Skutki wariantu 1 – „braku działań” (scenariusz odniesienia)

Brak zmian w obowiązujących przepisach oznaczałby, że każdą sztukę bydła identyfikuje się za pomocą dwóch zwykłych widocznych kolczyków. Jeżeli posiadacze zwierząt chcą stosować identyfikatory elektroniczne dobrowolnie, muszą je stosować dodatkowo w stosunku do dwóch urzędowo zatwierdzonych kolczyków. Zastosowanie WARIANTU 1 nie rozwiązuje problemów zgłaszanych przez szereg właściwych organów w sprawozdaniach z audytów (w sprawozdaniu przeglądowym Biura ds. Żywności i Weterynarii (FVO) nr 9505/2003). Nie mogłoby ono również wpłynąć na zmniejszenie obciążenia administracyjnego w sektorze. Większość respondentów uważa, że obowiązujący system identyfikacji i identyfikowalności jest skuteczny, ale mógłby zostać ulepszony. Na przykład dokładne śledzenie przemieszczania bydła w przypadku zagrożenia może być trudne z uwagi na fakt, że rejestry gospodarstw nie zawsze są aktualne. Na przykład może brakować części dokumentów; dane i dokumenty mogą być niewłaściwie zorganizowane; informacje o niektórych zdarzeniach (takich jak narodziny, przemieszczenie, śmierć itp.) mogą być wprowadzane do centralnej bazy danych z opóźnieniem, z błędami lub niektóre zdarzenia mogą nie być odnotowane; obowiązek rejestracji przemieszczania zwierząt przez targi i miejsca gromadzenia nie zawsze jest przestrzegany.

Większość respondentów uważa, że obowiązujący system identyfikowalności jest efektywny i skuteczny, ale mógłby zostać ulepszony. Niektóre zainteresowane strony są przekonane o wartości dodanej wynikającej ze stosowania w pełni zintegrowanego systemu identyfikacji elektronicznej, w ramach którego identyfikacja elektroniczna jest warunkiem wstępnym. Rolnicy, którzy nie uczestniczą w żadnych próbach lub w badaniach terenowych dotyczących tej kwestii, odrzucają pomysł obowiązkowego wprowadzenia identyfikacji elektronicznej: *nie dostrzegają oni żadnych korzyści wynikających z zastąpienia zwykłego kolczyka kolczykiem elektronicznym.*

Głównym problemem związanym z tym wariantem jest *brak zharmonizowanych norm technicznych UE*. Każde państwo członkowskie może wybrać odpowiadające mu normy, co może prowadzić do braku harmonizacji. Jeżeli technologie stosowane w danym państwie członkowskim nie pokrywają się z technologiami wybranymi w innym państwie członkowskim, elektroniczna wymiana danych nie jest możliwa w przypadku wywozu z jednego państwa członkowskiego do innego, czego skutkiem jest utrata korzyści ze stosowania systemów identyfikacji elektronicznej. Brak zmian w obowiązujących przepisach oznaczałby, że każdą sztukę bydła identyfikuje się za pomocą dwóch zwykłych widocznych kolczyków. Indywidualna identyfikowalność bydła jest zapewniona. Obowiązujące przepisy

zezwalają posiadaczom zwierząt na stosowanie identyfikatorów elektronicznych, jeżeli tego chcą, ale wyłącznie *dotatkowo* w stosunku do dwóch urzędowo zatwierdzonych (zwykłych) kolczyków, co oznacza stosowanie w sumie trzech środków identyfikacji. Wybór tego wariantu przez rolników mimo braku harmonizacji norm technicznych oznacza wyższe koszty w porównaniu z kosztami wariantu 2 (dobrowolnego) oraz wariantu 3 (obowiązkowego), ponieważ zwierzętom zakładano by **trzy, a nie dwa identyfikatory**.

Skutki wariantu 2 – systemu dobrowolnego

Stosując WARIANT 2, nie można dokładnie przewidzieć, które państwa członkowskie UE lub które gospodarstwa wprowadziłyby identyfikację elektroniczną na zasadzie dobrowolności, co utrudniłoby dokonanie konkretnych obliczeń dotyczących tych dwóch podwariantów w ramach modelu opartego na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia. W związku z tym przewiduje się, że całkowity koszt wprowadzenia WARIANTU 2 osiągnie poziom pomiędzy kosztem realizacji WARIANTU 1 a kosztem realizacji WARIANTU 3. Wprowadzenie **obowiązku** stosowania identyfikacji elektronicznej w danym państwie członkowskim w ramach WARIANTU 2A wiązałoby się z identycznymi kosztami, jakie wynikałyby z zastosowania WARIANTU 3. W związku z tym koszty przypadające na dane państwo członkowskie osiągałyby wartość podaną w załączniku VI oraz w dokumencie *Study on the introduction of electronic identification (EID) as an official method to identify bovine animals within the EU (Analiza dotycząca wprowadzenia identyfikacji elektronicznej jako urzędowej metody identyfikowania bydła w UE)*. Nie są dostępne ostateczne dane dotyczące tego, które państwa członkowskie UE podjęłyby decyzję o zastosowaniu WARIANTU 2A lub 2B; trudno byłoby to odgadywać w tym sprawozdaniu. W sprawozdaniu była już jednak mowa o szeregu państw członkowskich UE, które podjęły decyzję o wprowadzeniu elektronicznej identyfikacji bydła na zasadzie dobrowolności.

Jedną z zasadniczych zalet podejścia dobrowolnego, niezależnie od tego, czy stosuje się je w ramach WARIANTU 2A, czy w ramach WARIANTU 2B, ma związek z faktem, że wszystkie podmioty miałyby czas na zapoznanie się z systemem identyfikacji elektronicznej oraz na określenie wartości dodanej, którą przyniosłoby jego stosowanie w konkretnych sytuacjach. Zastosowanie podejścia dobrowolnego umożliwiłoby państwom członkowskim UE i podmiotom prywatnym zorganizowanie się w taki sposób, aby mogły ocenić, czy identyfikacja elektroniczna faktycznie stanowi ulepszenie: dokonać analizy różnic regionalnych i różnych rodzajów produkcji oraz sprawdzić, czy rozwiązanie to jest wystarczająco elastyczne, aby uzyskać poparcie władz publicznych. Obecnie identyfikacja elektroniczna jest już dozwolona w szeregu państw członkowskich i stosowana przez rolników/prywatne podmioty gospodarcze z uwagi na korzyści handlowe i wymogi w zakresie zarządzania. Można założyć, że gdyby wprowadzenie identyfikacji elektronicznej stało się dobrowolne, system ten wybieraliby posiadacze zwierząt czerpiący obecnie bezpośrednie korzyści, jeżeli chodzi o zarządzanie gospodarstwem. Jest to decyzja całkowicie indywidualna, podejmowana ze względów ekonomicznych (*dyktowana przez rynek*) przez każdy podmiot gospodarczy. Podmioty te są jednak również gotowe rozważyć wprowadzenie dobrowolnej identyfikacji elektronicznej, w zależności od tego, jakie korzyści regulacyjne zaproponuje Komisja. Na przykład gdyby indywidualne informacje rejestrowano centralnie, nie powinno być *potrzebne utrzymanie rejestrów gospodarstw ani stosowanie dokumentów przewozowych* (które są niezbędne, nawet jeżeli paszporty nie są wymagane); zachętę stanowiłoby również *dopuszczenie możliwości dokonywania zgłoszeń przez osoby trzecie* (np. przez przewoźników, tak aby posiadacz nie musiał zgłaszać przemieszczenia ze swojego gospodarstwa, jak ma to już miejsce w przypadku zwierząt innych gatunków). Ponadto

podkreślono, że znaczne korzyści przyniosłaby możliwość rejestracji przemieszczeń w krytycznych punktach kontroli (tj. na targu lub w rzeźni). Dzięki uwzględnieniu tych pozostałych zmian w rozporządzeniu użytkownicy będą mogli stwierdzić wymierne korzyści regulacyjne, *co mogłoby skłonić ich do podjęcia samodzielnej decyzji o stosowaniu identyfikacji elektronicznej*. Pełna ekstrapolacja na poziomie państwa członkowskiego lub na poziomie UE byłaby jednak nadal arbitralna, co mogłoby doprowadzić do wyciągnięcia błędnych wniosków. Podejście dobrowolne może jednak przynieść niepożądane skutki krótkoterminowe, ponieważ w różnych państwach członkowskich UE mogłyby wystąpić różne sytuacje, co prowadziłoby do pewnego zamieszania, jeżeli chodzi o identyfikację. W przypadku handlu wewnątrz UE mogłyby wystąpić pewne trudności w stwierdzeniu, jaki rodzaj identyfikacji urzędowej zastosowano w danym przypadku. Podobnie jak ma to miejsce w przypadku WARIANTU 1, niektóre państwa członkowskie UE (i zainteresowane strony) uważają, że obowiązujący system identyfikacji i identyfikowalności bydła jest w pełni sprawny i zadowalający. Jeżeli chodzi o zaufanie konsumentów, w ramach WARIANTU 2 trudno będzie określić różnicę między mięsem od zwierząt identyfikowanych elektronicznie a mięsem od zwierząt noszących zwykle kolczyki, co wskazywałoby na brak jakiegokolwiek wpływu. Krajowe i regionalne systemy *identyfikowalności* mogą jednak zyskać na dokładności i szybkości w państwach członkowskich UE, które wybrały wariant **2A**, co mogłoby wzmocnić zaufanie konsumentów.

Skutki wariantu 3 – systemu obowiązkowego

Wariant ten może nie być najlepszym rozwiązaniem, ponieważ niektóre zainteresowane strony (np. drobni producenci rolni) znalazłyby się w niekorzystnej sytuacji ekonomicznej; byłby to jednak najskuteczniejszy wariant, jeżeli chodzi o ochronę konsumentów (identyfikowalność), **zmniejszenie obciążenia administracyjnego i zapobieganie ryzyku związanemu z jednoczesnym stosowaniem dwóch systemów identyfikacji**. Wariant ten byłby również uzasadniony ze względu na większą spójność z polityką UE dotyczącą elektronicznej identyfikacji innych gatunków zwierząt (np. owiec). Analiza WARIANTU 3 (obowiązkowego) prowadzi do wniosku, że większość kosztów ponoszą rolnicy, podczas gdy korzyści rozkładają się w całym łańcuchu żywnościowym. Jeden z głównych zarzutów zainteresowanych stron dotyczy tego, że korzyści z inwestycji czerpią inne osoby niż te, które ponoszą koszty. W dokumencie *Study on the introduction of electronic identification (EID) as an official method to identify bovine animals within the EU* dokonano rozróżnienia w ramach WARIANTU 3 między podejściem, zgodnie z którym wszystkie sztuki bydła muszą posiadać identyfikatory elektroniczne *przed upływem pierwszego roku* od wejścia w życie nowego rozporządzenia (*rozporządzenia jednorazowego* – zob. tabela 8), a *podejściem przejściowym*, zgodnie z którym tylko nowo urodzonym zwierzętom zakłada się identyfikatory elektroniczne. Niektóre zainteresowane strony (w szczególności przedstawiciele przemysłu mięsnego) opowiedziały się za wariantem obowiązkowym oraz za wdrożeniem identyfikatorów „w terminie jednego roku”. Zastosowanie wariantu 3 nie spowodowałoby problemów opisanych w części dotyczącej WARIANTU 2, wynikających z jednoczesnego stosowania dwóch różnych systemów identyfikacji zwierząt. Zastosowanie WARIANTU 3 oznaczałoby, że wszystkie zainteresowane strony stosowałyby identyfikację elektroniczną umożliwiającą maksymalną poprawę identyfikowalności pod względem dokładności i prędkości.

W kontekście skutków ekonomicznych dla zainteresowanych stron najbardziej poszkodowaną grupą byłiby **rolnicy utrzymujący zwierzęta**, ponieważ to oni ponoszą koszty umieszczania środków identyfikacji. Porównanie odczytu elektronicznego i odczytu ręcznego (wariant

3/wariant 1) wyraźnie wskazuje, że obniżenie kosztów pracy rolników nie rekompensuje automatycznie wzrostu kosztów wyposażenia (identyfikatorów i czytników). Niektóre państwa członkowskie UE mogą podjąć decyzję o przyznaniu rolnikom rekompensaty z tytułu kosztów umieszczania środków identyfikacji przy użyciu funduszy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich lub innych środków publicznych przyznawanych jako pomoc państwa. Zastosowanie WARIANTU 3 może jednak mieć pozytywny skutek w postaci zmniejszenia ryzyka wystąpienia błędów przy identyfikowaniu, rejestrowaniu lub zgłaszaniu przemieszczeń zwierząt, co może wpłynąć na obniżenie wartości środków wypłacanych w ramach płatności bezpośredniej i innych programów WPR, w porównaniu z WARIANTAMI 1 i 2. Skutek stosowania transponderów wykorzystujących identyfikację radiową w ramach **automatyzacji produkcji mleka i cielęciny** szczegółowo opisano w **załączniku XXI**, stwierdzając, że stosowanie transponderów wykorzystujących identyfikację radiową do celów automatyzacji gospodarstw jest korzystne w przypadku chowu bydła mięsnego, ale mniej korzystne w przypadku gospodarstw mleczarskich, którą już są w znacznym stopniu zautomatyzowane. Z drugiej strony odczyt elektroniczny byłby bardziej opłacalny **z punktu widzenia targów, miejsc gromadzenia i, w mniejszym stopniu, z punktu widzenia rzeźni**. Powyższe zainteresowane strony częściej przemieszczają zwierzęta i będą ponosiły jedynie koszty sprzętu do odczytu, a nie koszty umieszczania środków identyfikacji. Skutek dla dostawców środków identyfikacji elektronicznej (przedsiębiorstw) może zależeć od wybranego przez państwo członkowskie UE sposobu organizacji dostaw (na przykład poprzez zaproszenie do składania ofert, za pośrednictwem organu krajowego, w ramach systemu z jednym dostawcą w każdym państwie członkowskim UE itp.). Niektóre zainteresowane strony (w szczególności przedstawiciele przemysłu mięsnego) opowiedziały się za wariantem obowiązkowym oraz za wdrożeniem identyfikatorów „w terminie jednego roku”. Miałyby to konsekwencje budżetowe dla **właściwych organów**, ponieważ obecnie stosowane systemy IT należałoby dostosować do identyfikacji elektronicznej. W dokumencie *Study on the introduction of electronic identification (EID) as an official method to identify bovine animals within the EU (Analiza dotycząca wprowadzenia identyfikacji elektronicznej jako urzędowej metody identyfikowania bydła w UE)* stwierdzono, że właściwe organy zyskałyby na automatycznej komputeryzacji danych, która przyczyniłaby się do **obniżenia kosztów pracy** oraz **zmniejszenia obciążenia administracyjnego** dla właściwych organów. Identyfikacja elektroniczna może mieć korzystny skutek polegający na ułatwieniu właściwym organom czynności takich jak audyt dotyczący płatności bezpośredniej i innych programów WPR (ponieważ inspektorzy prawdopodobnie posiadają już czytniki umożliwiające elektroniczny odczyt informacji w przypadku owiec i kóz). Właściwe organy mogą uzyskać większe korzyści z zastosowania WARIANTU 3 niż z zastosowania wariantów 2 i 1. Możliwy skutek, jeżeli chodzi o ceny **konsumpcyjne**, będzie niewielki w porównaniu ze skutkiem zastosowania WARIANTU 1. Przy założeniu, że aby wyrównać wzrost kosztów produkcji w związku z wprowadzeniem identyfikacji elektronicznej, musiałyby nastąpić wzrost ceny mięsa, należy uznać, że ceny mięsa wzrosłyby maksymalnie o 1 %.

Poniższe tabele zbiorcze zawierają informacje na temat skutków ekonomicznych szacowanego kosztu wszystkich zadań związanych z urzędową rejestracją bydła przy zastosowaniu scenariusza odniesienia (wariantu 1, w tabelach zwanego wariantem 3) i wariantu obowiązkowego (wariantu 3, w tabelach zwanego wariantem 1) z podziałem na zadania i w odniesieniu do wszystkich podmiotów. Można z nich wywieść całkowitą wartość nadwyżki wynikającej z zastosowania scenariusza odniesienia. Koszt zastosowania wariantu obowiązkowego (w tabeli zwanego wariantem 1) waha się w zależności od tego, czy stosuje się kolczyki elektroniczne i kapsułki ceramiczne.

Tabela 2: zestawienie kosztów zastosowania wariantu obowiązkowego i wariantu odniesienia z podziałem na zadania i w ramach dwóch scenariuszy

	Task 1: Preparatory	Task 2: Identification	Task 3: Reading	Task 4: ID transfer	Task 5: Processing by CA	Task 6: Removal & recycling	TOTAL
SCENARIO 1 : EID BUT NO e-reading AND NO e-transfer							
Option 1: E-ear tag	148.412	201.585	84.671	42.335	20.283	9.774	507.060
Option 1: Bolus	148.412	274.737	84.671	42.335	20.283	21.177	591.615
Option 3: Do Nothing	0	177.145	84.671	42.335	20.283	9.774	334.208
Difference for E-ear tag	148.411,5	24.440,4	0,0	0,0	0,0	0,0	172.852
%		13,80%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	51,72%
Difference for Bolus	148.411,5	97.592,6	0,0	0,0	0,0	11.402,9	257.407
%		55,09%	0,00%	0,00%	0,00%	116,67%	77,02%
SCENARIO 2: EID AND e-reading AND e-transfer							
Option 1: E-ear tag	158.186	201.585	308.010	127.788	0	9.774	805.344
Option 1: Bolus	158.186	274.737	309.086	127.788	0	21.177	890.975
Option 3: Do Nothing	0	177.145	84.671	42.335	20.283	9.774	334.208
Difference for E-ear tag	158.186,3	24.440,4	223.339,4	85.453,2	-20.283,3	0,0	471.136
%		13,80%	263,77%	201,85%	-100,00%	0,00%	140,97%
Difference for Bolus	158.186,3	97.592,6	224.415,7	85.453,2	-20.283,3	11.402,9	556.767
%		55,09%	263,05%	201,85%	-100,00%	116,67%	166,59%

Tabela 3: zestawienie kosztów zastosowania wariantu obowiązkowego i wariantu odniesienia dla każdego rodzaju podmiotu (w tys. EURO i w %) i w ramach dwóch scenariuszy

	Big breeders	Small Breeders	Market & assembly centers	Slaughter- houses	Competent Authorities	TOTAL
SCENARIO 1 : EID BUT NO e-reading AND NO e-transfer						
Option 1: E-ear tag	294.497	106.018	50.310	35.838	20.397	507.060
Option 1: Bolus	358.064	115.603	50.310	47.241	20.397	591.615
Option 3: Do Nothing	203.163	27.176	49.377	34.209	20.283	334.208
Difference for E-ear tag	91.333,7	78.841,9	932,7	1.629,9	113,7	172.852
%	44,96%	290,12%	1,89%	4,76%	0,56%	51,72%
Difference for Bolus	154.900,5	88.427,4	932,7	13.032,7	113,7	257.407
%	76,24%	325,39%	1,89%	38,10%	0,56%	77,02%
SCENARIO 2: EID AND e-reading AND e-transfer						
Option 1: E-ear tag	652.424	106.018	13.748	33.041	114	805.344
Option 1: Bolus	716.821	115.603	13.912	44.525	114	890.975
Option 3: Do Nothing	203.163	27.176	49.377	34.209	20.283	334.208
Difference for E-ear tag	449.260,6	78.841,9	-35.629,1	-1.167,9	-20.169,6	471.136
%	221,13%	290,12%	-72,16%	-3,41%	-99,44%	140,97%
Difference for Bolus	513.657,6	88.427,4	-35.464,5	10.316,4	-20.169,6	556.767
%	252,83%	325,39%	-71,82%	30,16%	-99,44%	166,59%

3.2 Dobrowolne etykietowanie wołowiny

W odniesieniu do dobrowolnego etykietowania wołowiny występują dwa scenariusze:

Wariant 1 – brak działań (scenariusz odniesienia): brak zmian w obowiązującym systemie
Wariant 2 – zniesienie dobrowolnego etykietowania wołowiny W rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 zostałyby skreślone szczegółowe przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny, jednak przepisy dotyczące obowiązkowego etykietowania w zakresie pochodzenia wołowiny pozostałyby niezmienione.

Skutek ekonomiczny zastosowania wariantu preferowanego w porównaniu ze skutkiem zastosowania wariantu odniesienia: procedura administracyjna zatwierdzająca nieobowiązkowe informacje o pochodzeniu na etykietach wołowiny zostałaby zniesiona. Podmioty gospodarcze mogłyby nadal stosować istniejące etykiety. Jakość informacji dla konsumentów nie byłaby zagrożona, ponieważ wszystkie informacje na etykietach byłyby objęte obowiązującym prawodawstwem horyzontalnym UE mającym zastosowanie do wołowiny w taki sam sposób, jak ma to już miejsce w przypadku innych rodzajów mięsa. W dokumencie *EU project on baseline measurement and reduction of administrative costs (Projekt UE w zakresie podstawowego pomiaru i zmniejszenia kosztów administracyjnych)* obliczono, że wartość obciążenia administracyjnego może spaść o 362 000 EUR. W załączniku VIII przedstawiono szczegółowy przegląd skutków dla różnych podmiotów gospodarczych.

4. WARIANT PREFEROWANY

4.1 Elektroniczna identyfikacja bydła

Można stwierdzić, że „**WARIANT 3 – obowiązkowy**” obecnie nie stanowi najlepszego rozwiązania, ponieważ stawia niektóre zainteresowane podmioty (np. drobnych producentów rolnych) w niekorzystnej sytuacji ekonomicznej; byłby to jednak najskuteczniejszy wariant, jeżeli chodzi o **ochronę konsumentów (indyfikowalność), zmniejszenie obciążenia administracyjnego oraz uniknięcie ryzyka w handlu wewnątrz UE**. Zastosowanie „**WARIANTU 1: brak działań**” może doprowadzić do jednoczesnego występowania różnych norm technicznych oraz mieć niekorzystne konsekwencje dla handlu wewnątrz UE. Ponadto wariant ten nie spełnia oczekiwań uczestników sektora, jeżeli chodzi o zmniejszenie obciążenia administracyjnego. Większość respondentów nie uznała „**WARIANTU 2B: system dobrowolny na poziomie zainteresowanej strony**” za wartościowy, ponieważ może on prowadzić do jednoczesnego stosowania dwóch różnych systemów w każdym państwie członkowskim UE i ostatecznie do stworzenia dwóch różnych rynków, co może spowodować zamieszanie wpływające na skuteczność obecnie obowiązującego systemu indyfikowalności.

Najlepszym sposobem wprowadzenia zmiany systemu indyfikacji **jest zastosowanie podejścia dobrowolnego (WARIANTU 2A), umożliwiającego każdemu państwu członkowskiemu UE podjęcie decyzji** w sprawie wprowadzenia obowiązkowego stosowania indyfikacji elektronicznej na jego terytorium. W państwach członkowskich UE występują różne praktyki gospodarki rolnej i różne sposoby organizacji sektora. W związku z tym należałoby zalecić, aby każde państwo członkowskie miało swobodę decyzji co do współpracy ze wszystkimi uczestnikami łańcucha żywnościowego w celu określenia wartości dodanej wynikającej ze stosowania indyfikacji elektronicznej oraz zapewnienia ich zgody, tak aby obowiązek indyfikacji elektronicznej wprowadzono we właściwym momencie. Każde państwo członkowskie mogłoby podjąć decyzję o wprowadzeniu prawnego obowiązku indyfikacji elektronicznej w stosownym czasie i nie byłoby do tego zmuszane. **WARIANT 2A** może wpłynąć na ograniczenie problemów związanych z jednoczesnym występowaniem dwóch różnych systemów indyfikacji w porównaniu z **WARIANTEM 2B**. Jeżeli chodzi o zmniejszenie obciążenia administracyjnego, **WARIANT 2A** jest wariantem preferowanym w stosunku do **WARIANTU 2B**. Podsumowując, nawet jeżeli wprowadzenie indyfikacji elektronicznej wiąże się z wyższymi kosztami w porównaniu z indyfikacją zwykłą, wykazano, że w konkretnych przypadkach może ono przynieść korzyści dla przedsiębiorstw. Prawdopodobieństwo akceptacji indyfikacji elektronicznej przez podmioty istnieje

wyłącznie przy łącznym uwzględnieniu korzyści regulacyjnych i korzyści biznesowych. W związku z tym *wariantem preferowanym* byłoby wprowadzenie systemu dobrowolnego (*wariant 2*) przy jednoczesnym zapewnieniu państwom członkowskim możliwości wprowadzenia systemu obowiązkowego na poziomie krajowym (*podwariant 2A*). Skuteczność, efektywność i spójność wariantu 2A można by ocenić po pewnym czasie od jego wdrożenia. Na podstawie takiej oceny Komisja mogłaby następnie odnieść się do potrzeby wzmocnienia obowiązkowego wdrożenia identyfikacji elektronicznej na poziomie UE.

4.2 Dobrowolne etykietowanie wołowiny

Jak wynika z powyższej analizy, preferowanym wariantem jest wariant 2.